

Adventváró hangverseny az Orosházi Gyülekezetben

„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3:16)

2013. december 14-én hűvtük mindazokat, akik májra az adventi időszakban figyelmüket a szeretet ünnepeire fókuszolták, Jézus születéséről kávéznak megemlékezni. Gyülekezetünk tiszteletében ez az ünnep igen különleges volt. Ásjszerű szolgáltatásokkal ünnepeltük Jézust, a lelkészünk, Oswald László előszóval szövegét Orosháza közönségéhez, kárusunk pedig kiegészítette: az imádságokat felcsendítő önénekekkel a HNA Bács-Kiskun-Csongrád megyei összevont kárusa szolgáltatta Istenünket.

Ünnepünk

a kicsik szolgálatával kezdődött. Meghatározó volt a csillogó szemű gyermekektől hallani Jézus születéséről. Elmondásukban egyszerűen, áthatható tisztasággal vágott a betlehemi történetet, melyet az egyik kisgyermek szíjjá békésen elhangzott. Jn 3:16-ban megfogalmazódó igéi üzenet koronázott meg. A további vers-, önénekes hangszeres szolgálatok után Oswald László emelkedett színpadra. A „Jézus születése tavaszra, illetve őszi évszakra tehető” meghatározó mondat után a prédikátor köröskörrel fordult a közönség felé: „Nyissuk meg szívünket Jézus születésének hára, hogy ezt az örömhírt mártírok köpenyében tudjuk fogadni!” Majd a prédikátor a legszebb mondatot idézte, ami ember számára elhangozhat: „Én mondom az angyal: Ne félj mária, mert kegyelmet találtál az Istennél!” (Lk 1:30). Aztán a legfontosabb kóros kiegészítéssel: „Mi Jézus születésének az értelme?” A prédikátor a hallgatóság előtt felvázolta a teremtéstől kezdve Jézus születésén, keresztelésén, feltámadásán át Jézus májodik eljövetele pillanatáig. Kérte mindenkit, hogy e nagy formátumú eseménysorozat lányegét próbáljuk megérteni. Jézus a mi megmaradásunkért született meg. Ezt az örömhírt öljük át Jézussal találkozásként nap mint nap, és ezt osszuk meg szeretteinkkel, kárusainkkal!

S az örömhírt az önénekek májg inkább megerősítették. Zárásul mintha a mennyei kárus hangzott volna fel a Csendes éj c. önének, melyet a közönség az őgy hatvan főnyi kárus egytátesen önénekel. Mindannyiunk lelke ünneplőbe állt. A csillogó szemekből láthattuk, hallgatóságunk az örömhírről megnyitotta szívét.

Á

S. A.